

הט (נצרת) 50809-11-24 - עדי שטראוס נ' עדי רחמים

ה"ט (נצרת) 50809-11-24 - עדי שטראוס ואח' נ' עדי רחמים ואח' שלום נצרת

ה"ט (נצרת) 50809-11-24

1. עדי שטראוס

2. טלי שטראוס

נגד

1. עדי רחמים

2. אופיר רחמים

ע"י ב"כ עו"ד שלומי אביטן

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[03.12.2024]

כבוד השופט אדהם ספדי, סגן נשיא

פסק דין

הכלב של השכן נובח!

1. המבקשים והמשיבים מתגוררים בשכנות מזה כשלוש עשרה שנים ביישוב אלוני אבא.

2. המבקשים הגישו בקשתם לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001, ובה טענו כי מזה שנתיים בערך המשיבים מטרידים אותם על ידי השמעת צפירות מחרישות אוזניים למשך דקות ארוכות באמצעות רמקול אלחוטי המוכוון למגרש המבקשים. לאחר שכל ניסיונותיהם להפסיק השמעת הצפירות לא הועילו, הם החליטו להגיש את הבקשה מושא התיק דנן.

3. כבר בדיון שהתקיים לפני במעמד צד אחד עלה כי הסיבה לכך היא נביחות הכלב שלהם.

4. המשיב מס' 2 הגיש תצהיר נגדי ובו פירט את הבעיה (מבחינתו כמובן), וכך הוא הצהיר בסעיפים 7.7-7.8 לתצהיר: "7.7 באפריל 2022 המבקשים אספו לרשותם את הכלב נשוא הבקשה. המדובר בכלב שנובח בקול חזק מאוד למשכי זמן ארוכים, ומגיב בנביחות חזקות ומתמשכות כאחוז אמוק לכל תנועה שמתרחשת, בין אצלנו במגרש ובין לשליח או אורח שבא אלינו הביתה. כמו כן בסמוך לבתים שלנו יש שדה עם תנים - גם להם מגיב הכלב בנביחות דבר שיוצר למעשה מטרד איום של רעש שאינו מאפשר לנו להתגורר בבית עם חלונות פתוחים.

- אני מבקש להדגיש כי רוב היממה אנו נמצאים עם תריסים מוגפים וחלונות סגורים לנוכח מטרד הרעש החמור הזה. 7.8 הגעתי למצב שאני לא יכול להתהלך בחצר שלי בסמוך לגדר שבין שני הבתים. הכלב באופן שיטתי היה רץ בצורה מאיימת ותוקפנית אל הגדר המשותפת ונעמד מולי ונובח ללא הפסקה בניסיון לחצות את הגדר".
5. המשיב הגיש לי שני סרטונים שבהם מתועדות נביחות הכלב: האחד, צולם ליד הגדר בגבול שבין מגרשי הצדדים, ובו רואים את הכלב כשהוא מתקרב לעבר המשיב, שבאותה עת צילם את הסרטון, כשהוא נובח באופן רצוף אף שלכאורה המשיב לא פצה פה, ואילו השני, מתוך הבית ובו נשמעות נביחות של שני כלבים, אחד קרוב והשני רחוק. על פני הדברים, הסרטונים תומכים בגרסתו האמורה של המשיב.
6. בחודש יוני 2022 שלח המשיב באמצעות עורך דין מכתב התראה למבקשים ובו הוא הלן על הרעשים הבוקעים ממגרשם, ובכלל זה נביחות הכלב, אך לא רק (נספח 1 לתצהירו). לטענתו, הייתה היענות חלקית בלבד מצד המבקשים אשר הפסיקו הפעלת הכלים המכנים בסופי השבוע כפי שנדרשו לעשות באותו מכתב התראה, אולם לגבי הכלב תשובתם הייתה ש"כלב נובח וזה מה שיש".
7. מאחר שנביחות הכלב הדריכו את מנוחתו של המשיב, הוא החליט לעשות מעשה! לפיכך, "ועל מנת לגרום למבקשים להפסיק את ההטרדה הבלתי פוסקת כלפינו מצד כלבם, התקנתי רמקול בגינה שלי, שמחובר לאפליקצית "משרוקית כלבים" בטלפון, אשר אני מפעיל באותה באופן אישי (לא אשתי ולא ילדי) רק כשאני בארץ ורק כאשר הכלב נובח. אני מפסיק אותה סמוך לאחר הפסקת הנביחות של הכלב" (סעיף 7.13 לתצהירו).
8. כאן המקום לציין כי מהסרטונים שהוגשו על ידי המבקשים עולה כי הפעלת הצפצוף על ידי המשיב נעשית גם בזמן שכלל לא היו נביחות.
9. בסוף הסרטון שצילם המשיב עת תיעד הכלב ונביחותיו ליד הגדר המפרידה בין מגרשי הצדדים, הוא נשמע אומר למבקש "ואם אני לא יכול להשתמש בחצר שלי, גם אתה לא יכול להשתמש בחצר שלך".
10. ב"כ המשיבים ביקש לדחות את הבקשה, שכן לטעמו מדובר בסכסוך אזרחי ולשיטתו על המבקשים להגיש תביעה אזרחית מתאימה ואין לאפשר להם לעקוף את הצורך בנקיטת הליך אזרחי על ידי המסלול המקוצר לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תוך שהפנה להחלטת בתיק ה"ט (שלום ביש"א) 26351-10-17 נרקיס דאודי נ' סימה לוי (29.10.2017).
11. אכן, רעשים הבוקעים ממקרעי השכנים יכולים להוות בסיס לסכסוך אזרחי קלאסי. ראשית, פעילות במקרקעין היוצרת רעש יכולה בנסיבות מסוימות להוות עוולה נזיקית של מטרד ליחיד לפי סעיף 44 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]:

"מיטרד ליחיד

44. (א) מיטרד ליחיד הוא כשאדם מתנהג בעצמו או מנהל את עסקו או משתמש במקרקעין התפוששים בידו באופן שיש בו הפרעה של ממש לשימוש סביר במקרקעין של אדם אחר או להנאה סבירה מהם בהתחשב עם מקומם וטיבם; אך לא יפרע אדם פיצויים בעד מיטרד ליחיד אלא אם סבל ממנו נזק.

(ב) הוראות סעיף זה לא יחולו על הפרעה לאור שמש"

12. הוראת חוק ספציפית האוסרת על גרימת רעש חזק או לא סביר מצויה בסעיף 2 לחוק למניעת מפגעים, תשכ"א-1961:

"מניעת רעש

2. לא יגרום אדם לרעש חזק או בלתי סביר, מכל מקור שהוא, אם הוא מפריע, או עשוי להפריע, לאדם המצוי בקרבת מקום או לעוברים ושבים"

13. ואילו בסעיף 13 לחוק למניעת מפגעים נקבע כי "לענין פקודת הנזיקין האזרחיים, 1944, דין כל הפרה של הוראת חוק זה כדין מטרד היחיד".

14. הוראות חוק נוספות רלוונטיות לענייננו הן תקנה 3 לתקנות למניעת מפגעים (מניעת רעש), תשנ"ג-1992, האוסרת על הקמת רעש באמצעות מכשירי קול, לרבות באמצעות רמקול, באזורי מגורים בשעות מסוימות של היום ובמקומות מסוימים, וכן תקנה 13 לתקנות האמורות שעניינה "רעש בעלי חיים" והקובעת כי "המחזיק בעלי חיים בביתו, בנכסו או בחצריו, יחזיקם במקום ובאופן שלא יגרום רעש חזק המפריע לשכנים".

15. לצד אלה, יש להזכיר הגדרת "הטרדה מאיימת" שבסעיף 2(א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת, שלפיה "הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו" (ההדגשה שלי, א"ס). מדובר בהגדרה רחבה וכללית שמאפשרת להכניס לתוך דלת אמותיה מגוון התנהגויות של הטרדה.

16. על כן, נוכח ההגדרה האמורה, ניתן לקבוע כי גרימת רעש בלתי סביר על ידי שכן יכולה - בהתקיים יתר התנאים הנדרשים לפי סעיף 2(א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת - להוות הטרדה מאיימת מאחר שרעש מטבעו יכול לפגוע בשלוות החיים.

17. עם זאת, בפסיקת בתי המשפט השלום רווחת העמדה כי רק מקום שהרעש הינו תוצאה של התנהגות זדונית ומכוונת, יש מקום להושיט סעד לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. ואם לא - הרי שעל המבקש לשים פעמיו להליך אזרחי רגיל [ראו: ה"ט (שלום אש') 42894-06-16 צביה זגורי נ' רחמים קוציק (19.7.2016), ה"ט (שלום כ"ס) 1494-02-24 בן לדרמן נ' יעקב יגר (8.2.2024)]. עמדה זו בהחלט מקובלת עלי.
18. על כן, מאחר שאין מחלוקת כי מעשיו של המשיב נעשים בכוונה, כפי שלמעשה הוא בעצמו הצהיר על כך במסגרת תצהירו וכמצוטט לעיל, ומאחר שהשמעת הצפירה במקרה כזה באמצעות רמקול המוכוון לבית המבקשים צורמת את האוזניים ובהחלט יכולה לפגוע בשלוות חייהם של המבקשים, שלמעשה זו מטרתו של המשיב, ובהתאם לגישת בתי המשפט בעניין זגורי ובעניין לדרמן, שכאמור לעיל מצאתי להצטרף אליה, יש מקום להעניק למבקשים סעד לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת.
19. אשר לסבלו של המשיב הנובע מנביחות כלבם של המבקשים כפי שתיאר בהרחבה בתצהירו ובדיון, אכן כדברי המבקשים כלב מטבעו נובח, ואין כאן כל מרכיב של כוונה מצד המבקשים לגרום רעש למשיבים על ידי נביחות הכלב. מכל מקום, לא נטען שיש כוונה כזו ולא הוכחה כוונה כאמור. על כן, תרופתו של המשיב היא בהגשת תביעה אזרחית מתאימה שבמסגרתה תיעשה בדיקה מעמיקה של מצב הדברים והאם נביחות הכלב במקרה זה עולות כדי עוולה נזיקית לפי הוראות החקיקה שפורטו לעיל.
20. אשר למשיבה 1, על אף שהיא לא הגישה תצהיר נגדי מטעמה ולא התייצבה באופן אישי לדיון, לא מצאתי כי המבקשים עמדו בנטל ההוכחה בעניינה. עיקר טענות המבקשים בעניין השמעת אותן צפירות הועלו כנגד המשיב, שהודה במסגרת תצהירו שהוא זה שמפעיל את הרמקול, אך המבקש טען כי מאחר שזה בוקע ממגרש המשיבים, הרי שמבחינתו מדובר בשניהם (עמ' 2 לפרוטוקול הדיון מיום 20/11/2024, שור' 4), ואולם כפי שכבר ציינתי לעיל, להבדיל מעוולת המטרד ליחיד, על מנת לקבל סעד במקרה כזה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת נדרש להוכיח התנהגות זדונית ומכוונת מצד המשיבה, ובמקרה שלנו לא הוכחה התנהגות כזו מצדה של המשיבה, ועל כן, דין הבקשה כנגדה להידחות.
21. סופו של יום, אני מקבל את הבקשה ככל שהיא מכוונת כנגד המשיב מס' 2 ואוסר עליו להקים רעש באמצעות מכשירי קול, ובכלל זה נאסר עליו להשמיע קולות צפירה או צפצופים בחצר ביתו שברחוב הכרמים 19 באלוני אבא.
22. מאחר שלא השתכנעתי כי המשיב מטריד את המבקשים בדרך אחרת, אין הצדקה להותיר על כנם יתר האיסורים שנקבעו בהחלטתי שניתנה במעמד צד אחד ביום 20/11/2024, ועל כן, הם מבוטלים והאיסור שנקבע בסעיף 21 לעיל מחליף אותם.
23. תוקף הצו כאמור הוא למשך 6 חודשים מיום מתן הצו לראשונה במעמד צד אחד (קרי, מיום 20/11/2024).
24. בנסיבות העניין, בשים לב שהבקשה התקבלה חלקית רק כנגד המשיב 2 ונדחתה כנגד המשיבה 1, ולאחר שנתתי דעתי לטענות המשיב והאפשרות שגם מנוחתו נפגעת על ידי נביחות כלבם של המבקשים (אפשרות שבכלל איננה תיאורטית נוכח מה שעלה מהסרטון שהגיש לי המשיב), החלטתי שלא לעשות צו להוצאות בגין הליך זה ואני קובע שכל צד יישא בהוצאותיו.
- המזכירות תמציא העתק פסק דין זה לצדדים באמצעות באי כוחם.
ניתן היום, ב' כסלו תשפ"ה, 03 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.